

SN. 411.1.2024

Lublin, 2025.01.17

dr hab. Stanisław Chmiel
Katedra Hydrologii i Klimatologii
Instytut Nauk o Ziemi i Środowisku
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie
20-718 Lublin, Al. Kraśnicka 2d

OCENA

OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH DR. HOSSEINA HAMIDIFARA W ZWIĄZKU Z WNIOSEM O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO W DZIEDZINIE NAUK ŚCISLYCH I PRZYRODNICZYCH W DYSCYPLINIE NAUKI O ZIEMI I ŚRODOWISKU

Ocenę wykonano na podstawie Uchwały Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN z dnia 31 października 2024 r. (Nr 1/283/2024), powołującej mnie w skład Komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Hosseina Hamidifara w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku. Podstawą oceny była analiza załączonych dokumentów w języku polskim i angielskim: wniosek, dane osobowe wnioskodawcy, autoreferat, wykaz opublikowanych prac naukowych, oświadczenia habilitanta o wkładzie merytorycznym w powstanie publikacji, oświadczenia współautorów, odpis dyplomu doktorskiego oraz jego nostryfikacja, kopie artykułów naukowych.

Podstawę formalną niniejszej oceny stanowi Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.), zgodnie z którą kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego: posiada stopień doktora, posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej, wykazuje istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Sylwetka Habilitanta

Dr Hossein Hamidifar, uzyskał licencjat w roku 2007 z zakresu Inżynierii Wodnej na Uniwersytecie Shiraz w Iranie, tytuł pracy "*Flow field and bed topography in meandering channels with vegetated banks*", promotor prof. A. Keshavarzi. Studia magisterskie ukończył

w 2009 r. na podstawie pracy *"Effect of clay on the scour of noncohesive soils downstream of submerged horizontal jets"*; napisanej pod kierunkiem prof. M.H. Omida. Stopień doktora z zakresu Inżynierii Wodnej uzyskał w 2013 r. na Uniwersytecie w Teheranie (Iran), którego podstawą była rozprawa doktorska *"Experimental investigation on the effect of floodplain vegetation on pollutant transport in compound channels"*. Promotorem pracy był prof. M.H. Omid.

Stopień doktora uzyskany w Iranie przez dr. Hosseina Hamidifara, został uznany przez Radę Naukową Instytutu Geofizyki PAN z dnia 26 października 2023 r., za równoważny z polskim stopniem doktora w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku.

1. Ocena osiągnięcia naukowego

Na osiągnięcie naukowe przedstawione przez dr. Hosseina Hamidifara, zgodnie z wymogami określonymi w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i* (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 z póź. zm.), składa się cykl oryginalnych, powiązanych tematycznie 12 artykułów naukowych z lat 2016-2023 pod wspólnym tytułem *„Analiza zależności między wielkością przepływu, sedymentem, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych”*.

Wszystkie prace zostały opublikowane w języku angielskim, po uzyskaniu stopnia doktora i znajdują się w wykazie czasopism listy JCR o uznanej międzynarodowej renomie (kwartył Q1 lub Q2). Osiągnięcie naukowe charakteryzuje wysoki wskaźnik bibliometryczny, na podstawie danych przedłożonych z wykazu publikacji, łączny Impact Factor prac wynosi 33,88. Wszystkie prace są wieloautorskie w 7 z nich Habilitant jest pierwszym autorem (prace H1, H2, H4, H6, H10, H11, H12), w dwóch drugim autorem (H8 i H9), w trzech autorem trzecim (prace H3, H5, H7). Zakres merytorycznego wkładu poszczególnych współautorów jest częściowo udokumentowany w formie imiennych oświadczeń (zał. 5 i 6), nie zostały jednak dołączone wszystkie oświadczenia. Na ich podstawie można wnioskować, że prace te, nie powstałyby w zakresie i kształcie, w jakim je opublikowano bez udziału Habilitanta. Wkład pracy Kandydata obejmował m.in. sformułowanie problemu badawczego, dobór metod badawczych, zaprojektowanie i przeprowadzenie eksperymentów, wykonanie obliczeń, graficznej ich wizualizacji, interpretacji uzyskanych wyników, napisaniu lub współludziatu w pisaniu/korekcie manuskryptu, odpowiedzi na recenzje.

Wykaz publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe:

- [H1]. Hamidifar, H., & Nones, M. (2023). Hydro-morphodynamic responses of rivers to the construction of hydropower dams: a case study—the Kor River, Iran. *Hydrological Sciences Journal*, 68(11), 1567-1577. IF2022=3.5
- [H2]. Hamidifar, H., Akbari, F., & Rowiński, P. M. (2022). Assessment of environmental water requirement allocation in anthropogenic rivers with a hydropower dam using hydrologically based methods—case study. *Water*, 14(6), 893. IF2022=3.4
- [H3]. Azarisamani, A., Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Javan, M. (2020). Effect of rigid vegetation on velocity distribution and bed topography in a meandering river with a sloping bank. *Arabian Journal for Science and Engineering*, 45, 8633-8653. IF2020=2.33
- [H4]. Hamidifar, H., Keshavarzi, A., & Rowiński, P. M. (2020). Influence of rigid emerged vegetation in a channel bend on bed topography and flow velocity field: laboratory experiments. *Water*, 12(1), 118. IF2019=2.54
- [H5]. Farzadkhoo, M., Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Javan, M. (2019). Sudden pollutant discharge in vegetated compound meandering rivers. *Catena*, 182, 104155. IF2019=4.33
- [H6]. Hamidifar, H., Keshavarzi, A., & Truong, P. (2018). Enhancement of river bank shear strength parameters using Vetiver grass root system. *Arabian Journal of Geosciences*, 11, 1-11. IF2018=1.14
- [H7]. Farzadkhoo, M., Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Javan, M. (2018). A comparative study of longitudinal dispersion models in rigid vegetated compound meandering channels. *Journal of Environmental Management*, 217, 78-89. IF2018=4.87
- [H8]. Keshavarzi, A., & Hamidifar, H. (2018). Kinetic energy and momentum correction coefficients in compound open channels. *Natural Hazards*, 92, 1859-1869. IF2018=2.32
- [H9]. Keshavarzi, A., Hamidifar, H., & Ball, J. (2016). Bed morphology in vegetated estuarine river with mild-curved meander bend. *Hydrological Sciences Journal*, 61(11), 2033-2049. IF2016=2.22
- [H10]. Hamidifar, H., Keshavarzi, A., & Omid, M. H. (2016). Evaluation of 1-D and 2-D models for discharge prediction in straight compound channels with smooth and rough floodplain. *Flow Measurement and Instrumentation*, 49, 63-69. IF2016=1.2
- [H11]. Hamidifar, H., Omid, M. H., & Keshavarzi, A. (2016). Kinetic energy and momentum correction coefficients in straight compound channels with vegetated floodplain. *Journal of Hydrology*, 537, 10-17. IF2016=3.38

[H12]. Hamidifar, H., Omid, M. H., & Keshavarzi, A. (2015). Longitudinal dispersion in waterways with vegetated floodplain. *Ecological Engineering*, 84, 398-407. IF2015=2.74.

Podstawowym celem prac wskazanych przez dr. Hosseina Hamidifara, jako osiągnięcie naukowe (*Analiza zależności między wielkością przepływu, sedymeniem, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych*), było wykazanie wpływu roślinności na:

- charakter przepływu wód rzecznych,
- transport substancji zanieczyszczających,
- oraz morfodynamikę rzek.

W realizacji tak wyznaczonego celu, wykorzystano przede wszystkim metody eksperymentalne/laboratoryjne do symulacji przebiegu zjawisk w sztucznie zaprojektowanych korytach cieków (H3, H4, H5, H6, H7, H10, H11, H12) oraz metody hydrologiczne wykorzystujące dane z monitoringu hydrometrycznego rzek (H1, H2).

Doliny rzeczne należą do obszarów poddawanych intensywnym oddziaływaniom rzeźbotwórczym, których woda jest istotnym czynnikiem. Wody płynące powodują, m.in. erozję dna i brzegów koryta, transport, osadzanie i akumulację materiału – ogół tych zjawisk w naukach przyrodniczych określany jest terminem „procesy fluwialne”. Ingerencja hydrotechniczna w naturalny rytm funkcjonowania takiego systemu, wynika z potrzeb dostosowania rzeki/doliny do określonych potrzeb gospodarczych, w tym ochrony przed powodzią, suszą, zachowania/ochrony ekosystemów wodnych. W konsekwencji następują zmiany warunków przepływu wody w korycie rzeczonym i terasie zalewowej: prędkości płynięcia wody, jej charakteru (turbulentny, prostoliniowy), podatności podłoża na erozję.

Szczególą rolę w zmianie warunków przepływu wód odgrywa roślinność. Powoduje ona redukcję pola przekroju przepływu koryta, zmiany prędkości wody, kształtu fali wezbraniowej/powodziowej, tempa erozji i osadzania się materiału niesionego przez rzekę – jej wpływ ma często charakter sezonowy. Opracowanie modeli matematycznych i hydrologicznych opisujących to zjawisko, daje możliwość prognozowania wpływu roślinności na warunki odpływu wód w okresach powodzi/suszy oraz jakość wód, co w dobie zmian klimatu ma istotne znaczenie. W ostatnich latach podkreślane jest znaczenie roślinności koryt rzecznych i strefy brzegowej w oczyszczaniu wód, zwłaszcza biogenów migrujących w formie zawieszonej i rozpuszczonej.

W ten zakres problemów wpisują się badania eksperymentalne Habilitanta, które bazowały na własnej konstrukcji koryt do symulacji przepływu małego cieku o charakterze prostoliniowym i meandrującym. Pomiaru rozkładu prędkości i przepływu prowadzono

z uwzględnieniem roślinności i jej braku w korytach o prostej i złożonej konstrukcji. Warunki przepływu modyfikowano z wykorzystaniem roślinności niskiej i wysokiej – stosowano wybrane gatunki trawy oraz drzew. Przestrzenny rozkład prędkości wody dla zadanego przepływu, mierzono miernikami „dopplerowskimi” z automatyczną rejestracją danych. Wyniki badań analizowano z wykorzystaniem dostępnych modeli matematycznych opisujących rozkład prędkości wody. Końcowym efektem badań, było wskazanie rozwiązań najlepiej opisujących warunki eksperymentu, czy też propozycje własnych rozwiązań.

W badaniach eksperymentalnych Habilitant wykorzystywał także metody znacznikowe do zobrazowania rozkładu prędkości wody w kanale pomiarowym oraz potencjalnego wpływu roślinności na zmianę poziomu zanieczyszczenia płynącej wody (H5 i H7). Wykazał, że roślinność istotnie może wpływać na opóźnienie przemieszczania się potencjalnych zanieczyszczeń, co można wykorzystać do zadań związanych z poprawą stanu ekologicznego rzek.

Zagadnienia związane z wpływem dużego zbiornika wodnego na reżim hydrologiczny rzeki przedstawiono w artykułach H1 i H2. Udokumentowano w nich, że zbiornik wodny istotnie wpływał na zmianę dynamiki odpływu, tempo i efekty erozji oraz kształtowanie się tzw. przepływów środowiskowych. To ostatnie zagadnienie nabiera szczególnego znaczenia w Polsce, gdyż metodyka ich wyznaczania, budzi ciągle dyskusje. Dotyczy to zwłaszcza rzek o znacznej zmienności sezonowej zasobów wodnych, spowodowanej antropopresją.

W przedstawionym cyklu publikacji przez Habilitanta, na podkreślenie zasługuje odpowiednie wykorzystanie metody analiz matematycznych i hydrologicznych do rozwiązywania postawionych hipotez badawczych, dobrej jakości i przejrzysta szata graficzna publikacji, co znacznie ułatwia ich percepcję.

Za najważniejsze walory **osiągnięcia naukowego dr. Hosseina Hamidifara** w przedstawionym cyklu publikacyjnym, zaliczam jej aspekty aplikacyjne:

- udokumentowanie możliwości zastosowania roślinności niskiej do stabilizacji koryta rzecznej, jako alternatywnego rozwiązania w stosunku do metod inżynierskich;
- wskazanie gatunków traw i drzew do umocnienia brzegów koryta rzecznej oraz optymalizacja sposobu ich nasadzeń;
- wykazanie przydatności różnych metod obliczeniowych do przewidywania przepustowości cieków i terenów zalewowych w okresach występowania roślinności i jej braku;
- wykazanie wpływu roślinności na dynamikę transportu osadów rzecznych i zmniejszenie zanieczyszczenia wód rzecznych.

- wykazanie przydatności różnych metod szacowania przepływów środowiskowych do analiz wpływu zbiornika/ów wodnych na stan ekologiczny rzeki.

Analiza publikacji przedstawionych, jako osiągnięcia naukowego dr. Hosseina Hamidifara skłania, także do zwrócenia uwagi na kilka problemów/zagadnień.

Pierwszy o charakterze formalnym, związany jest z tytułem/tytułami osiągnięcia naukowego zawartymi w autoreferacie w wersji angielskiej i podanie nie do końca tożsamego tytułu osiągnięcia naukowego:

- strona 1 - *Understanding the **Interactions** of Flow, Sediment, Vegetation, and Pollutants in Riverine Systems.*
- strona 3 - *Understanding the **Interconnected Forces** of Flow, Sediment, Vegetation, and Pollutants in Riverine Systems.*

Drugi, również o charakterze formalnym, dotyczy tytułu w wersji polskiej i zawarcia w nim sformułowania anglojęzycznego „sedymment”, powinno być „osadem”.

Trzecia formalna uwaga, dotyczy artykułu H3 przedstawionego osiągnięcia naukowego - czasopismo *Arabian Journal for Science and Engineering*, nie znajduje się w wykazie czasopism dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku. Zwrócić tu należy uwagę, że w przedłożonym osiągnięciu, dominują artykuły z wynikami badań eksperymentalnych, które są na pograniczu dyscyplin inżynieria środowiska - nauki o Ziemi i środowisku. Należy zaznaczyć, że interdyscyplinarność badań naukowych jest wartością dodaną, wpływa na rozwój nauki i jej aplikacyjne wykorzystanie - choć ustawowe przypisanie ich do określonej dziedziny/dyscypliny może być czasami dyskusyjne.

Następna uwaga związana jest z brakiem oświadczeń w przypadku kilku współautorów publikacji - widzę potrzebę odniesienia się do tego zagadnienia przez Habilitanta.

Zagadnienie o charakterze dyskusyjnym, dotyczy roli nasadzeń drzew w zwiększeniu/zmniejszeniu powodziowości rzeki - zwłaszcza malej. Od dawna trwają dyskusje hydrotechników z przyrodnikami o roli drzew w dolinie rzecznej, międzywalu i ich wpływu na powodziowość. Dotyczy to zwłaszcza zmniejszenia objętości koryta rzecznej i zalewowej dla wielkiej wody. Z tym zagadnieniem związany jest także wpływ drzew na „zatykanie” przepustów drogowych, czy uszkodzeń zabudowy hydrotechnicznej.

W aspekcie aplikacyjnym, kwestia wysiewu traw (gatunku) w obszarach cennych przyrodniczo, w celu umocnienia brzegów, powinna być konsultowana z przyrodnikami i dostosowana do stanu ekologicznego rzeki.

Podsumowując należy stwierdzić, że ocena osiągnięć naukowych dr. Hosseina Hamidifara przedstawionych, jako cykl publikacji powiązanych tematycznie *Analiza zależności między wielkością przepływu, sedymentem, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych* jest pozytywna. Wszystkie prace prezentują oryginalne wyniki badań, oparte są na własnych pomiarach. Znacznie poszerzają dotychczasowy stan wiedzy i wnoszą nowe treści i wskazania praktyczne, co nadaje im wymiar aplikacyjny. Tym samym, dr Hossein Hamidifar posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o Ziemi i spełnia w tym zakresie ustawowe kryteria do nadania stopnia doktora habilitowanego.

2. Ocena pozostałej aktywności naukowej Habilitanta

Na pozostałą aktywność naukowo-badawczą Kandydata składają się: artykuły naukowe, materiały konferencyjne, udział w konferencjach międzynarodowych, zaangażowanie w prace komitetów organizacyjnych konferencji naukowych, realizacja projektów badawczych, recenzje publikacji naukowych, działalność dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna. Przegląd aktywności naukowej dr. Hosseina Hamidifara, wykazanej poza głównym osiągnięciem naukowych, wskazuje że realizuje je głównie w pracach zespołowych. Interpretować to można, jako Jego umiejętność i otwartość do współpracy z innymi naukowcami.

Pozostałe prace badawcze przedstawione przez Habilitanta grupują się w kilku polach tematycznych, często nawiązujących do głównego kierunku badań, dotyczą:

- katastrof naturalnych związanych z powodziami, suszami i pożarami (3 publikacje);
- jakości wody i jej zarządzaniem (3 publikacje);
- wypracowaniem scenariuszy podejmowania decyzji do zarządzania zasobami wodnymi (3 publikacje);
- wypracowanie poprzez badania eksperymentalne metod ograniczających erozję wglębną (11 publikacji).

Przedstawione zaangażowanie badawcze Habilitanta ma również formę wymierną. Według załączonego wykazu publikacji (zał. 4), na dorobek publikacyjny składa się łącznie 38 pozycji, w tym 31 po uzyskaniu stopnia doktora. Wszystkie prace ukazały się w języku angielskim i były współautorskie. Warto zwrócić uwagę na duże międzynarodowe zespoły autorów, których jest członkiem oraz szybkie tempo przyrastania liczby publikacji w ostatnich latach. Należy podkreślić, wysoką rangę czasopism, w których zamieszczone

zostały artykuły. W tych publikacjach wkład pracy Habilitanta był znaczący, polegał przede wszystkim na formułowaniu problemu badawczego, doborze metod badawczych, zaprojektowaniu i przeprowadzeniu eksperymentów, udziale w badaniach, dyskusji nad otrzymanymi wynikami, napisaniu manuskryptu lub jego części.

W ocenie naukowej Habilitanta po doktoracie należy pokreślić Jego publikacyjność oraz inne aktywności związane z nauką:

- w zakresie publikacji dominują prace z bazy Journal Citation Reports (JCR), spośród 32 publikacji przedstawionych we wniosku, 29 publikacji ma wg bazy Web of Sciences łączny IF 72.81, z tego 12 publikacji włączonych jako osiągnięcie naukowe o łącznym IF 33.88 (bez publikacji H3 IF 31,64), indeks Hircha wg WoS w 2023 wynosił H-10, według Scopus H-11;
- wygłoszenie 7 referatów na międzynarodowych konferencjach tematycznych, w tym jeden na zaproszenie (przed doktoratem 2 referaty);
- członkostwo w 4 komitetach naukowych międzynarodowych konferencji;
- pozyskanie grantu w ramach programu prof. Ulama, prowadzonego przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej (NAWA);
- kierowanie projektem (2018) oraz wykonawstwo (2022) w dwóch projektach realizowanych w Iranie;
- uczestnictwo w zespole międzynarodowym przygotowującym projekt badawczy na konkurs Water4All współfinansowany przez Unię Europejską w ramach programu Horizon Europe;
- uczestnictwo w realizacji programu Erasmus Mundus w dziedzinie hydroinformatyka i gospodarka wodna (EuroAquae) przeznaczonym dla studentów studiów magisterskich;
- członkostwo od 2017 r. w International Association for Hydro-Environment Engineering and Research (IAHR) oraz Iranian Hydraulic Association (IHA). 2012-2023;
- recenzje w ponad 35 czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym;
- edytor pomocniczy w 2 redakcjach (Acta Geophysica, Frontiers in Sustainable Resource Management), współredaktor 3 specjalistycznych publikacji w wydawnictwie Springer);
- odbycie 2 staży naukowych (Uniwersytet Fasa Iran 2013-2015 oraz Instytut Geofizyki PAN od 2023).

Habilitant ma także doświadczenia w zakresie kształcenia i popularyzacji nauki. Podczas pracy na uniwersytetach w Iranie, prowadził liczne specjalistyczne zajęcia z wykorzystaniem oprogramowania geodezyjnego, z zakresu inżynierii wodnej, hydrauliki i transportu osadów,

budownictwa. Był promotorem 10 studentów studiów magisterskich, pełnił rolę doradcą w ponad 30 innych pracach magisterskich, był recenzentem 11 prac magisterskich.

W 2016 roku otrzymał nagrodę za jedną z najlepszych prac doktorskich w Iranie. Został również doceniony w 2011 roku nagrodą za najlepsze tłumaczenie książki z języka angielskiego na perski - wspólnie z prof. M.H. Omidem (*Nowe podejście do transportu osadów w projektowaniu i działaniu kanałów irygacyjnych*).

Poza aktywnością naukową, pełnił także funkcje o charakterze administracyjnym:

- kierownika Zakładu Inżynierii Wodnej na Uniwersytecie w Shirazie, Iran X.2021-VI.2023;
- w tym okresie był członkiem Rady Dyrektorów Wydziałowej Spółdzielni Mieszkaniowej na Uniwersytecie w Shirazie, Iran;
- był zastępcą Dyrektora Administracyjnego na Uniwersytecie Fasa.

Podsumowując należy stwierdzić, że przedłożona dokumentacja, wskazuje że pozostała aktywność naukowa, dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna dr. Hosseina Hamidifara, jest wysoka.

3. Ocena istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej

Habilitant w okresie od grudnia 2013, do września 2015 zatrudniony był, jako adiunkt na Wydziale Inżynierii Wodnej, Uniwersytetu Fasa (Iran), a od października 2015 r. do września 2021 roku na Wydziale Inżynierii Wodnej, Uniwersytetu Shiraz (Iran). Na tym samym wydziale w okresie październik 2021 – maj 2023 pracował, jako profesor uczelni. Od czerwca 2023 roku zatrudniony jest, na stanowisku adiunkta w Instytucie Geofizyki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Prowadzone przez Habilitanta wieloletnie badania, począwszy od pracy licencjackiej, ukierunkowane były/są na analizie warunków przepływu wód w kanałach/korytach cieków.

Wymienione zatrudnienie w dwóch uczelniach w Iranie oraz instytucji naukowej w Polsce oraz aktywna współpraca z naukowcami z wielu ośrodków naukowych, która ma wyraz we współautorskich publikacjach, jest podstawą do stwierdzenia, że dr Hossein Hamidifar spełnia ustawowe wymogi, wykazania się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

4. Opinia w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

W podsumowaniu należy stwierdzić, że przedstawiony do oceny cykl publikacji dr. Hosseina Hamidifara pt. *Analiza zależności między wielkością przepływu, sedymeniem, roślinnością i zanieczyszczeniami w systemach rzecznych, jak i całość dorobku naukowego są wartościowe i mają istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku. Badania realizowane były w międzynarodowych zespołach badawczych, w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, spełniają zatem kryteria uzyskania tytułu doktora habilitowanego* zawarte w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 z późn. zm). W związku z tym pozytywnie rekomenduję wniosek dr. Hosseina Hamidifara do podjęcia dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Lublin, 17.01.2024 r.

dr hab. Stanisław Chmiel